

При всичко това вуй ги платихте и двѣтъ безъ да дадете внимание.

— Е, сетиѣ?

— Сетиѣ, турихъ азъ въ кошчето стъклото, което остана неиспито, защото помислихъ чи вуй или вашето мъничко ще ожадниѥете на пѫть; и ето го сега.

— Ты си най умната и най предвидливата мома отъ колкото съмъ видѣлъ азъ до сега. Я виждъ, я виждъ! При всичко това, тя плачаше, тази бѣдна дѣвойка, като излизаше отъ гостилницѣ! Това не јж възбранило да помисли повече за другите отъ колкото за себе си. Марійке, мѫжътъ, който ще ся ожени съ тебе, не ще да е глупавъ.

— Надѣяся, защото азъ не быхъ обыкнала единъ глупецъ. Хайде сега, яжте яребиците си, тѣ сѫ опечены колкото треба; а, като нѣма хлѣбъ, вуй ще ся задоволите съ кестене.

— Отъ кадѣ діаволъ си намѣрила ты кестене?

— Чудно нѣщо! По край всичкѣтъ пѫть, азъ откъснахъ отъ клончетата като минувахъ по край и отъ долу подъ тѣхъ, и си напълнихъ джобоветъ.

— Печены ли сѫ и тѣ?

— Чи на що бы можилъ да ми послужи умѣтъ ако не си наумѣвахъ да ги туря въ огньтъ щомъ ся запали? Това става всякога, на-поле.